

Így élünk 2010

9400 Sopron, Deák tér 2. Tel./Fax. 99/523-308 | Honlap: reformatus.sopron.hu | e-mail: reformatus.sopron@gmail.com

„Ismét egyik esztendeje...”

Az év vége a mérlegkészítés ideje. Óhatatlanul eszünkbe jut, hogy az időben élünk. Ilyenkor számba vesszük eddigi életünket: mi az, amit elértünk, és mi az, ami már végérvényesen a múlté.

Érettségünk mutatkozik meg már abban is, ha számba tudjuk venni a velünk történt eseményeket. Érettségünk magasabb fokát mutatja azonban az, ha nem csak azt tudjuk, hogy mi történt velünk, hanem azt is, hogy mindez miért történt, és a történeteket fel tudjuk dolgozni. Hitünk és meggyőződésünk szerint az elmúló esztendő minden órája fölött Isten volt az úr. Nem a vak sors, nem a kegyetlen végzet játszott velünk, hanem minden úgy és azért történt, ahogyan és amiért Isten azt elgondolta felőlünk. Minden, ami ért minket, az egy-egy szála annak a színes szötteknek, ami az életünk, és amit maga Isten szőtt az ő örök terve szerint.

Lehet, hogy ma még sok minden érthetetlen számunkra e szöttek alakzataiból, mert még nincs kész a minta, és földi világunkban e szövedéknek csak a visszaját láthatjuk. De az, ami érthetetlen, az nem feltétlenül értelmetlen. A Mester még dolgozik, hogy

„Sötétség után világosság” A valdens egyház címere a Chanforan-i templom homlokzatán (Fekete Maja felvétele)

egyszer ezek a szép színes és fekete szálak, az öröm és a bánat, a remény és a keserűség, gyönyörű sort alkossanak teremtető keze alatt. Mi pedig ámulva fogjuk majd csodálni – immár a színéről – az ő mennyei birodalmában ezt a mesterművet, megértve annak minden apró szálát és csomóját. Addig is számvetést készítünk és emlékezünk. Mert akire, vagy amire emlékezünk, az nem vész el, velünk marad, a mienk lesz mindig.

Szívünk hálaadással telik meg, ha visszagondolunk egyházközségünk elmúlt esztendejére. Szívünkkel is dúdoljuk szép énekünket: *„Ismét egyik esztendeje, / Istentől kimért ideje / telék el a mulandóságnak”.*

Megköszönjük Istennek a ránk bízott életeteket, az ajándékba kapott időt, a vele való találkozás lehetőségeit, az örömeit és a bánatot is. Adja, hogy az ünnepek és a hétköznapiak, az új év órái és eseményei egyre közelebb vigyenek Őhozzá, az élet forrásához.

E gondolatokkal kívánunk minden Kedves Olvasónknak áldott Karácsony-ünneplést, Istenünk vezessen minket az új évben is.

Sopron, 2010 decembere

Dr. Molnár Sándor
főgondnok

Vladár Gábor
lelkipásztor

Filotás Julianna
lelkipásztor

Napról-napra, hétről-hétre

Január 1. Az újév napján megtartott könyörgő istentiszteleten Vladár Gábor lelkipásztor hirdette az ígét.

Január 18-23. Az ökumenikus imahéten Vladár Gábor a Szt. György templomban, Filotás Julianna beosztott lelkész az evangélikus templomban hirdette Isten ígétét. Nálunk Szakács István Rajmund, a Domonkos rendház házfőnöke és Hegedüs Attila evangélikus lelkész voltak az imahét vendégei.

Január 22. Az Erzsébet utcai egyetemi aulában a Kálvin Kör által is szervezett Magyar Kultúra Napja alkalmából tartott rendezvényen Ittész János evangélikus püspök volt az előadó. Előadásának témája: Kölcsey Himnusza, amelynek a magyar nép himnuszaként való elfogadása kegyelmi ajándéknak tekinthető, azért is, mert Istent nem az éppen uralkodó, több esetben érdemtelen személy, hanem az egész nép megáldására kéri fel úgy, hogy emlékeztet a keresztyén életben nélkülözhetetlen bűnbánatra is.

Január 26. Kapuváron az ökumenikus istentiszteleten Vladár Gábor volt az igehirdető.

Január 31. Sopronkövesden az ökumenikus imahéhoz kapcsolódóan ökumenikus istentisztelet volt. Az igehirdetés szolgálatát Vladár Gábor végezte.

Március 5. Idén a nők egyetemes világimnapján az evangélikus nyugdíjas otthonban találkoztunk. Az imanap anyagát a kameruni

keresztyén asszonyok állították össze.

Március 18. A Berzsenyi Gimnáziumba járó református hittanósok számára gyülekezeti termünkben csendesnapot szerveztünk. A csendesnap témája a férfi-nő kapcsolat, a házasság és szerelem volt. A csendesnap során az egyetemi ifjúság is vállalt szolgálatokat, köztük fiatal házasságok, akik életükkel szép példát mutattak a fiatalabb generációnak: Drüszler Áron és Drüszler Edit, Németh Márk és Hamar Tünde, valamint Kulcsár György. A csendesnap „interaktív” része bebizonyította, hogy a jól kiválasztott és előadott téma nem csak leköti a hallgatók figyelmét, hanem kérdések és hozzászólások formájában részvételüket is ösztönzi.

Március 28. Virágvasárnap rendeztük meg volt konfirmandusaink találkozóját, mintegy 50 résztvevővel. A találkozót a gyülekezeti énekkarunk szolgálata tette bensőségebbé, Kocsis-Holper Zoltán karnagyunk vezetésével.

Április 12. Kálvin Kör keretében megrendezett Költészet Napján a fiatal felnőttek és egyetemisták köre készült versekkel és zeneszámokkal. Áhítatot tartott dr. Hanula Gergely ifjúsági lelkész.

Április 18. A vasárnapi istentiszteleten a nagykőrösi református gyülekezet kórusa szolgált Dávid István karnagy vezetésével. A kórus tagjainak szolgálataért gyülekeztünk nevében köszönetünket fejezzük ki, és velük együtt meg-

köszönjük a soproni vendéglátóknak a szíves vendéglátást.

Április 23-25. A fiatal felnőttek és egyetemisták köre csendes-hétfőjén vett részt Piliscsabán. (Lásd a cikket!)

Május 23. Ebben az évben Pünkösöd vasárnapján 31 fiatal és 3 felnőtt járult konfirmációi fogadalmátétele után első ízben az Úr szent asztalához, hogy részesedjék az úrvacsora áldásaiban. Új fiatal egyháztagjaink: *Aranyos Dominika, Aranyos Marianna, Ábrahám Noémi, Balogh Bettina, Balogh Henrik, Bartha Szidónia, Benkő Réka Angyalka, Bodnár Ágoston, Dósa Dalma, Eper Nóra, Erdei Levente, Fehér Ágnes, Horváth Noah Gergely, Huszti Dénes, Huszti Sándor, Kelemen Roland, Kovács Márton, Kuntár Ákos Marcell, Leczó Katalin, Mészáros Ildikó, Nagy Dorottya Míra, Nagy Katalin, Nagy Zsófia, Nagy Zsolt, Rása Brigitta Jolán, Rása Gergely, Rozs Richárd, Szalay András, Szalma Stefánia, Szász Csaba, Szebeni Lajos, Székér Alíz, Szilágyi Eszter Ágnes, Úry Csenge.*

Május 24. Már a kialakult hagyományoknak megfelelően a pünkösdhétfői istentiszteletet Saródon tartottuk úrvacsorai közösségben. Az elsősorban a szórványban élőkkel való találkozásra is szánt istentiszteleten Filotás Julianna beosztott lelkész hirdette az ígét.

Május 29. A Csetényben megtartott egyházmegyei kispályás futballbajnokságon hittanósaink kitűnően szerepeltek. (Lásd a cikket!)

Június 6. Ezen a napon tartottuk a tanévzáró istentiszteletet, amelyen református gyermekeink hálát adtak Istennek az elmúlt tanév áldásaiért.

Június 11. A konfirmandusokkal Pápára kirándultunk, ahol megnéztük egyházkerületünk nevezetes épületeit (Ókollégium, Teológiai Akadémia, Ref. templom, Gimnázium). Emlékezetes marad a Református Gyűjteményekben őrzött, mintegy 2300 éves egyiptomi múmia megtekintése.

Június 25. Gárdonyi Zoltán Vegyeskarunkkal a budapesti Művészetek Palotájában részt vettünk a „Református Énekek” című rendezvényen. A Kárpát-medence református gyülekezeteiből érkeztek a kórusok. A 400 tagú összkórus vezetői között volt énekkarunk karnagya, Kocsis-Holper Zoltán is.

Június 26. Énekkarunk Pápán a REND programsorozatán belül részt vett a kórustalálkozón.

Június 27-július 4. A hittanos gyermekek nyári táborozása (35 gyerek és 5 felnőtt segítő) az idén Balatonfenyvesen volt az egyházkerület ifjúsági táborhelyén. Mindnyájuk számára emlékezetes szép napok voltak. Ezúton is köszönjük a segítőik szívességét. (Lásd a cikket!)

Július 9-17. A Kálvin Kör idei kirándulása során az észak-olaszországi valdens egyház jelenével és múltjával ismerkedett meg. (A kirándulásról lásd a cikket!)

Július 12-18. A balatonfenyvesi egyházkerületi ifjúsági héten egyházközségünket 3 fiatal képviselte. (Lásd a cikket!)

Július 21. Baba-Mama Kör indult fiatal, kisgyermekes édesanyák kezdeményezésére. Összejöveleiket szerda délelőttöként tartják. (Lásd a cikket!)

Szeptember 5. Hittanos gyermekeink tanévnyitó istentiszteleten

kérték Urunk áldását az előttük lévő tanévre.

Szeptember 8. Életvédő zárandoklat a magzatokért. A Szt. István templomban évenként megtartott ökumenikus istentisztelet után az egybegyűltek a kórház kápolnájához vonultak, ahol átadták a magzatok védelméről szóló petíciót. Egyházközségünket Filotás Julianna beosztott lelkész nő képviselte.

Szeptember 25. Teremtés heti kirándulásunkon mintegy 20 bator, kiskorú biciklista derítette fel Ágfalva és a Fehér-úti tó környékét. Köszönet a Kerkeni családnak a szakszerű vezetésért és szíves vendéglátásért.

Szeptember 30. A Teremtés Hete c. ökumenikus imanapok keretében Hegedűs Attila ev. igazgató-lelkész szervezésével ökumenikus istentiszteletet tartottunk templomunkban. Havassy Bálint László rk. iskolalelkész ígéhirdetése és a licista diákok szolgálata a teremtésvédelemre és Isten előtt való felelősségünkre irányította figyelmünket.

Október 16. A pápai egyházmegyei ifjúsági találkozóra Menkéné Pintér Magdolna vallásoktató-lelkész vitte el fiataljainkat.

Október 16. Az ökumenikus szüreti bál megnyitásán egyházköz-

ségünket Filotás Julianna képviselte.

Október 31. A reformációi istentisztelet az idén az evangélikus templomban volt, amelyen Vladár Gábor hirdette Isten ígését. Énekkarunk is szolgált a közös ünnepen.

November 1. Halottainkra ezen a napon 17 órakor az Erdélyi Kapunál gyertyagyújtással, templomunkban pedig 18 órakor istentisztelettel emlékeztünk. Orgonán közreműködött Kuzsner Péter.

November 16. A Virágos Sopronért mozgalom őszi összejövetelének templomunk adott otthont. A gyülekezet történetét Vladár Gábor ismertette, szakmai előadást tartott Kiss Attila presbiter „A szőlő termés kiesés nélküli átoltása” címen. Orgonán közreműködött: Kuzsner Péter. Horváth Sándor ny. főkeretész versmondással, unokája, Kádár Zoltán énekkel szolgált.

December 12. Advent harmadik vasárnapján az istentiszteletet az ifjúsági gyülekezet szolgálatával tartottuk. Igét hirdetett dr. Hanula Gergely ifjúsági lelkész. Ugyanezen a napon Kuzsner Péter, gyülekezetünk organista kántora elnyerte városunk „ifjú tehetsége” címet.

December 19. Kórusunk szolgált az adventi istentiszteleten, valamint este a Fő téren, a városi ünnepségen.

Dávidházy István
presbiter

Egyház és pénz

„Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.” 1 Tim. 6,10

Manapság különösen átéljük, hogy a pénz hatalom, amely kihat nemcsak az egyénre, hanem a társadalomra is, és gyakran sok rossz elindítója. Ahogyan az Apostol mondja: minden rossznak gyökere! Mégis mélységesen hamis és lehetetlen volna az a tétel, hogy az egyház csak „lelki” kérdésekkel foglalkozzon, s ne törődjön a pénzzel! Ugyanis az egyház nemcsak lelki, spirituális valóság, hanem egyben a világ, azaz a történelem része is.

A pénz tehát egyházi életünknek is része, de annak ki kell fejezni, elő kell segíteni az egyház valóságos értékrendjét, amely befolyásolja az egyháztagek egymás közti viszonyait is. Az első kérdés, s talán a legfontosabb: a pénzköltés módja. Mire költi az egyház a pénzt? Mert ez fejezi ki az értékrendet. Ez dönti el, hogy nekem, mint egyháztagnak mennyit ér az a cél, amelyet adománnyal támogatok lehetőségeim szerint. Eleink általában tizedet fizettek! Most a tized tizedével is megelégedhetnénk, ha azt mindenki megfizetné! Több éves tapasztalatunk azonban, hogy a soproni

egyházközségünk mintegy 900 bejegyzett tagjának kb. a fele vesz részt rendszeresen az anyagi terhek viselésében. Az is igaz, hogy vannak jó néhányan, akik rendszeresen és nagyobb összeggel járulnak hozzá a nemes célok megvalósításához.

De mire is költjük az adományokat, a perselypénzt? Mindenképpen csak „Isten dicsőségére”, vagyis az egyház lelki feladatainak az ellátására. Csak ezt szolgálhatja és szolgálja is gyülekezetünkben! Épületeink fenntartására, a templom, a gyülekezeti terem, a két lelkészlakás, fűtésére, világítására, lelkészeink

díjazására, az egyes gyülekezeti munkaágak finanszírozására. Azután a belső és külső diakóniára, vagyis az egyházközség rászoruló tagjainak segítésére, s a különböző természeti katasztrófák, pl. árvizek, vagy a közelmúltban a vörösiszapömlés károsultjainak segítésére, melyre gyülekezetünk tagjai mintegy 300 ezer forintot adományoztak. A Presbitérium évente meggyőződik arról, hogy az egyháztagek által befizetett minden egyes forint megfelelő helyre kerüljön és az évvégi zárószámadás pontosan rögzítse ezt.

A közeljövőben újabb sürgős feladatokat kell megoldanunk egyházközségünkben: be kell fejezni a parókia tetőterének beépítését, bővítenünk kell a templomban a padfűtést, mert Istennek hála, már a nem fűtött padok is megtelnek vasárnaponként, s különösen nagy ünnepeken. Meg kell újítanunk a harangvillamosítást, az udvaron pedig néhány parkoló kialakítását tervezzük.

Reménykedünk abban, hogy jövőre egyre többen vesznek részt anyagi terheink viselésében, tudva, hogy a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Református Segítő Szolgálat

*„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok
azzal egymásnak, mint Isten kegyelmének jó sáfárai.”*

1Péter 4,10

A soproni reformátusok kisebb közösségének kezdeményezésére a Presbitérium útjára indít egy segítő szolgálatot, amellyel több célt is el kívánunk érni. A segítő szolgálat keretében a soproni reformátusok nyújtanak segítséget soproni reformátusoknak, miközben jobban megismerik egymást. Egyházközségünkben többféle foglalkozású, tapasztalatú testvérünk él, akik tehetségesek és sokszor több évtizedes tapasztalataikat és alapos szakismeretüket Istentől ajándékba kapott talentumnak tekintik, amellyel szívesen szolgálnának másoknak.

Másrészt viszont többen voltunk már úgy, hogy a pillanatnyi gondjaink megoldásához segítségre szorultunk. Legyen az egy csöpögő radiátor, az új csillár felszerelése, pici gyermekünk megőrzése a hivatali ügyintézés idejére, vagy tanács az örökölt kert értékesítéséhez. Az egyháztagjainkból önkéntes jelentkezés alapján szeretnénk kialakítani egy csoportot, amely a mindennapi gondjainkban segítséget tud és szándékozik nyújtani.

Ezután, ha segítséget kell kérnünk, ha tehát valami csöpög, nem ég a villany, jogi, pénzügyi, egészségügyi tanácsra van szükségünk, kell valaki, aki megnézi a mamát, ha elmentünk meglátogatni a gyereke-

ket, akkor fel lehet hívni a Református Segítő Szolgálatot. Valaki segíteni fog megoldani gondjainkat, eligazít a számunkra idegen, ismeretlen területeken. Bízhatunk abban, hogy akit segíteni hívunk, az lelki testvérünk, nem idegen. Bízhatunk benne, nem azért jön hozzánk, hogy a lehetséges legnagyobb hasznot érje el, vagy saját anyagi érdekeket szolgálva ne a legelőnyösebb tanácsot adja. Természetesen, a tanácsadáson túli segítségnyújtás nem lehet ingyenes, de a várhatóan fizetendő díjat, előzetesen – ugyan úgy, mint minden más esetben – tisztázni kell és lehet. A segítő szolgálat sikere egyedül tőlünk függ majd.

Ez úton is keressük azokat a testvéreket, akik szabad idejük egy részét hajlandók feláldozni és valamilyen területen rendelkeznek a szükséges ismeretekkel, tapasztalatokkal. Kérjük, jelentkezzenek a lelkészi hivatalban vagy az alább felsorolt koordinátoroknál.

Úgy gondoljuk, ezzel a szolgálattal erősíthetjük az egyháztagjaink közötti kapcsolatokat kialakulását, egerősítését, a testvéri szeretet érvényesülését.

Andrássy István
presbiter

Az egyes területek koordinátorai:

Templom- és házkörüli munkák:

Csallóközi Béla
(Tel.: 99/326-027)

Műszaki ügyek (épületek karbantartása):

Andrássy István
(Tel.: 30/417-2694)
és Bényi Béla
(Tel.: 20/216-8811)

Jogi segítség:

dr. Molnár Sándor
(Tel.: 99/353-473)

Bank- és pénzügyek:

Dr. Horváthné dr. Sashegyi Éva
(Tel.: 30/495-53-02)

Közigazgatási ügyek:

Tóth Szabolcs
(Tel.: 99/338-684)

Szociális ügyek (diakónia):

Diakóniai gondnok

Dr. Amberger Erzsébet
(Tel.: 30/21-74-457)

Betegek, idősek szállítása istentiszteletre autóval:

Sipos Ferenc
(Tel.: 99/318-229)

Baba-Mama Kör:

Filotás Julianna
(Tel.: 99/523-308)

Nyelvtanulás, korrepetálás:

Menkéné Pintér Magdolna
(Tel.: 30/74-87-330)

BESZÁMOLÓ

a Kapuvári Református Leányegyházközség 2010. évi tevékenységéről

Istentiszteleteink a kialakult rend szerint minden hónap első vasárnapján és a nagy egyházi ünnepeken (Karácsony, Húsvét, Pünkösd) –összesen 13 alkalommal – volt a Lumniczer Sándor Kórház imatermében. A kórház az év folyamán építési területté vált, ezért augusztus 1-től a háziorvosi ügyelet épületében kaptunk ideiglenes elhelyezést.

Úrvacsorázásra négy alkalommal került sor. Az úrvacsorai jegyeket (kenyér, bor) dr. Kerekes György presbiter testvérünk adományozta. A szolgálatokat dr. Vladár Gábor soproni lelkipásztor látta el, egy alkalommal Menkéné Pintér Magdolna lelkipásztor helyettesítette. Szalainé Márta és ifj. Kóródi Sándor felváltva kántorizáltak.

A gyülekezet regisztrált létszáma a gyermekeket is beleszámítva 75 fő. Az istentiszteleteken átlag 22 fő vett részt és alkalmanként átlag 20 fő úrvacsorázott. Két alkalommal keresztesítésre is sor került, május 2-án Szűcs Zsigmond, szeptember 5-én Madaras Anna részesült ebben a sákramentumban. Január 5-én eltemettük özv. Kovács

Bálintné testvérünket. Lelkipásztorunk Tancsics Zsolt és Németh Eliza házasságát augusztus 20-án Bükfürdőn áldotta meg.

A soproni anyaegyházközség életébe gyülekezetünk szervesen bekapcsolódott, presbiteri gyűléseiken a kapuvári presbitérium mindig képviseltette magát. A konfirmáltak találkozóján és a családi istentiszteleteken kapuvári egyháztagok is résztvettek.

2010. január 26-án a hagyománnyá vált ökumenikus istentiszteleten a katolikus és az evangélikus testvérekkel együtt a kapuvári Szt. Anna plébánia templomban vettünk részt. Igét hirdetett dr. Vladár Gábor református lelkipásztor. Az istentisztelet után a résztvevőket Radó Tamás plébános szeretetvendégségben részesítette.

Március 12-14. között a balatonfüredi Siloám Misszió Otthonban megrendezett gondnoki konferencián dr. Ballagi Farkas vett részt. Sarród-Kócsagvárban a szokásos pünkösd hétfői istentiszteleten találkoztunk a Sopron környéki református testvérekkel.

A 2010. június 25-27. között Pá-

pán megrendezett Református Egyházi Napokon (REND) a kapuvári egyháztagok közül többen részt vettek. Dr. Ballagi Farkas a presbiteri konferencia üléseelnöke is volt.

Július 9-17. között a soproniakkal közösen Kapuvárról négyen (dr. Ballagi Farkas, dr. Deák Géza, dr. Kiss Zsuzsanna és férje, Jámbori Imre) meglátogattuk az északolaszországi valdenseket. Az érdekes és tanulságos út során megismertük az itáliai protestánsok üldöztetésektől nem mentes történetét, szilárd hitét. Meglátogattunk több valdens templomot és egyik központjukban, Torre Pellicében istentiszteleten is részt vettünk.

A kapuvári Kistérségi Járóbeteg Központ - melynek keretében új, akadálymentesített ökumenikus imaterem épült - átadására november 26-án került sor. A régi bútorok, padok mellett további berendezési tárgyak beszerzésére a Győr-Moson-Sopron megyei Közgyűlés alelnöki keretéből kértünk anyagi támogatást. Reményeink szerint a karácsonyi istentiszteletet már új helyen, az ünnephez méltóan szeretnénk megtartani. Az új ökumenikus imaterem felszentelésére az evangélikus és római katolikus egyházzal történő egyeztetés után 2011 januárjában kerülne sor.

Isten kegyelme, gondviselő szeretete kísérje továbbra is a kapuvári gyülekezetet, lelkipásztorunkat és minden egyháztagot és tisztségviselőt.

Dr. Ballagi Farkas
főgondnok,
egyházmegyei főjegyző

*„Boldog az a nemzet,
amelynek Istene az Úr,
az a nép, amelyet örökségül
választott magának.”
(Zsoltárok 33,12)*

**„Dicsérjétek
az Ő szent nevét,
örvendezzen
azoknak szíve,
akik keresik az Urat!”
(Zsolt 105,3)**

Szórványgyülekezetünk idei évére visszatekintve a Zsoltárok könyvéből vett fenti idézet jutott eszembe. Mert bár sok tekintetben nem volt másabb ez az év, mint a korábbiak, mégis sok áldásnak, vigasztalásnak és megerősítésnek lehettünk a kiváltságosai. Ezekért méltán adhatunk hálát, azzal az örvendezéssel, amelyet Dávid király is megénekelt.

A kialakult szép rend szerint havonta kétszer, a hó első és harmadik vasárnapján valamint az ünnepnapok első napján megtartottuk istentiszteleteinket, öt alkalommal pedig az úrvacsorai közösséget is gyakoroltunk. Istentiszteleteinken – melyeken rendszeresen beosztott lelkészünk, Filotás Julianna hirdette az ígét – átlagosan 15-20 fő vett részt.

Pünkösd másnapján gyülekezetünkben ismét többen részt vettünk a sárródi Kócsagvárban megtartott szabadtéri istentiszteleten, ami sok erőt és biztatást jelentett a számunkra. Újra megtapasztalhattuk,

Pillanatképek a Fertőszentmiklósi Református Szórványközpont életéből

hogya itt Sopron környékén mi reformátusok elszórtan élünk is, mégis vagyunk és létezőnk, számon tartjuk egymást, s mint Isten tiszteletére összegyűlt nép ráadásaként az újbóli találkozás áldásával, felemelő pillanataival gazdagodhatunk.

Nagy örömünkre volt, hogy az elmúlt tanév során gyülekezetünk közösségében készült fel négy fiatal a pünkösdi konfirmációi fogadalomtételére. Közülük Erdei Levente imaházunkban, Huszti Dénes, Huszti Sándor és Szász Csaba pedig a soproni református templomban tett ünnepélyes fogadalmat, és élt először az úrvacsorai jegyekkel. Külön meg kell említeni, hogy e derék fiatalok nem csak a konfirmációi vizsgán, de a soproni hittano-

sokkal közös csapatban az egyházmegyei hittanos focikupa bajnokságon is remekül megállták a helyüket.

A mögöttünk lévő tavaszi félévben négy gyermek tanult hittant, vett részt az istentiszteleteken igei, verses és énekszolgálatokkal. Szeptembertől közülük kerültek ki leendő konfirmandusaink, akik szüntelenül imádságban hordozunk. Egyik kishittanosunk részt vett a balatonfenyvesi gyülekezeti hittantáborban is, ami szintén nagy örömet jelentett a számunkra. Fontos ugyanis, hogy gyermekeink, fiataljaink, akik szórványgyülekezetben élnek és tanulják hitünk alapjait, nagyobb létszámú, hasonló korosztályú református közösségbe is bekapcsolódjanak, ilyen módon is megerősödve felekezeti identitásukban, református értékeinkben.

Ez úton köszönjük meg mindazok segítségét, akik a Szórványközpont életében feladatokat vállaltak. Külön köszönet illeti Nagy Istvánt és Nagy Ibolyát hűségük és áldozatos fáradozásukért, valamint pénztárosunkat, Bieder Erikát a gazdasági ügyek vezetéséért. Isten áldása legyen rajtuk és gyülekezetünkön.

Sz. Nagy Sándor
gondnok

Ismét eltelt egy esztendő. A Kálvin Kör rendezvényei az év első felében a szokott rendszerességgel követték egymást. Ebben az évben evangélikus testvéreink szervezete, a Luther Szövetség adta a Magyar Kultúra napi ünnepség előadóját Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke személyében. Nagysikerű előadásának címe: „Teológiai gondolatok a Himnusz olvasása közben” volt. Az ünnepséget most is a három, egyházakhoz kötődő soproni civil szervezet a KÉS, a Luther Szövetség és a Kálvin Kör rendezte a NyME Közgazdaságtudományi Kar Aulájában.

Elnökségi gyűléseink témáját a programok szervezése adta, a 2010. április 12-i közgyűlésen pedig a tagság elfogadta a kör elnöke által előterjesztett 2009. évi közhasznúsági jelentést, valamint az elnök, előrehaladt életkorára való tekintettel kérte a tagságot, hogy mentse fel az elnöki tisztség ellátása alól. Véleménye szerint a Kálvin Körnek új, dinamikus, fiatal elnökre van szüksége. A közgyűlés az elnök lemondását elfogadta. Az elnök ugyanakkor vállalta, hogy az új elnök személye megválasztásáig a Kör ügyeit továbbra is viszi.

A Soproni Kálvin Kör működésének 15. éve

Mint ismeretes, a Kör az Erdélyi Körrel közösen 2009. évben nagy vállalkozásba fogott, amikor Sütő András, a közelmúltban elhunyt nagyhatású erdélyi magyar író emlékének megörökítésére Sopronban a mellszobrot kíván létesíteni. A szobor költségének előteremtésére gyűjtést indítottunk. Továbbra is kérjük Önöket, hogy adományaikkal segítsék elő e szép kezdeményezés megvalósulását. A szobor mintegy három millió forint költségének előteremtésére pályázatot szeretnénk benyújtani Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátussághoz. A pályázat benyújtásának feltétele, hogy költségek 30%-nak megfelelő önrészt fel tudjunk mutatni. Az eddigi gyűjtés eredményeként az elkülönített számlán rendelkezésre áll 456.064,- Ft. Ehhez a Kálvin Kör, működésének veszélyeztetése nélkül, még hozzá tud járulni kb. 200 ezer forint összeggel. A 30% önrész eléréséhez ezek szerint még mindig hiányzik 250 ezer Ft.

Kérjük az ügy érdekében elkötelezetteket, hogy további adományaikkal segítsék a várhatóan jövő év elején benyújtandó pályázat sikerét. Felajánlásait a Lelkeszi Hivatalban és a templomajtóban átvehető Sütő András szobor felállítására nyomtatott 59500351-11072432 bankszámla számú sárga csekken megtehetik. Itt mondunk köszönetet Sopron Megyei Jogú Város és a Győr-Ménfőcsanak Megyei Önkormány-

zatoknak adományaikért, és minden további adományszónoknak.

Az SzJA 1%-nak felajánlásából ebben az évben 139.472,- Ft folyt be számlánkra. Köszönjük, hogy ezáltal működésünk anyagi alapját erősítik. Kérjük Önöket, hogy a jövő évi adófelajánlás idején ismét gondoljanak ránk. Egyúttal felhívjuk figyelmüket a tagsági díjak befizetésének fontosságára, hiszen az jelzi a civil szervezet ügyei iránti felelős elkötelezettséget.

Rendszeres előadásaink a következők voltak:

Január 4.

Dr. Amberger Erzsébet:
Influenza pandémia

Január 22.

Ittész János:
Teológiai gondolatok a Himnusz olvasása közben

Február 15.

Kunkel Dietrichné Fényes Ildikó:
Magyarok Latin-Amerikában

Március 1.

Dr. Medgyasszay László:
Keresztység és politika

Április 12.

Költészet Napja.
Ifjúsági gyülekezet előadása

Május 17.

Kenesei Károly:
Széchenyi, a magánember

Dr. Fényes Ákos
ügyvezető elnök

A Soproni Kálvin Körrel a valdensekhez 2010. július 9-17.

**„Ama nemes harcot
megharcoltam,
futásomat elvégeztem,
a hitet megtartottam.”
(2Tim 4,7)**

A képen:
**Chanforan (Piemont),
ahol 1532-ben a valdensek
megszavazták a kálvinista
hittételek felvételét.**

2010. július 10-én ott voltak:
Jámbori Imre és
neje dr. Kiss Zsuzsanna;
dr. Szarka László és neje Éva;
Feketéné Oroszi Olga és
lánya Maja;
Vladár Gábor és Emőke;
őzv. Szarka Lászlóné;
dr. Ballagi Farkas;
dr. Deák Géza;
Sipos Ferenc és neje
Debreczeni Margit;
dr. Hanula Gergely és felesége
Dóra, valamint odafent
a babakocsiban
Hanula Boldizsár.

Még az 1999-es franciaországi hugenotta-túrán elhatároztuk, hogy egyszer meglátogatjuk a valdenseket, az 1200 körül élt Pierre Valdes (Vald Péter) mai követőit.

A valdensek azonosság-tudatát három évszázadon át borbélyoknak nevezett vándor-prédikátorok ("barbes") őrizték. Kálvin Genfben kerülésekor ismerkedtek meg a református hittételekkel. Így lettek reformátusok. Kevesen (néhány tízezen) vannak, de kiváló vendég-ház-hálózáttal rendelkeznek.

Elhatározásunk után 11 évvel, 2010. július 9-én indulunk útnak. Először a "református Olaszország" központja, a

piemonti Torre Pellice felé vet-tük az útirányt.

A Pellice- és az Angrogna-völgy (Chanforan, Pra del Torno, Collegio dei Barba) bejárása, a torinói Kossuth- emlékek és Souza megtekintése után a Tengeri-Alpokon (Alps-Maritimes) át a Ligur tenger-partra (Vallecrosiába) utaztunk, ahol Dolceacqua számárhátú hídja, Roquebrune-Cap-Martin kétezres éves olajfája, az olasz-francia határ közelében lévő Hanbury botanikus kert, sőt San Biago della Cima kedves hegyoldala is jobban gyönyörködte-tett, mint a hivalkodó Monaco.

Vallecrosiából Riomaggiore (a La Spézia melletti öt feledhe-

tetlenül szép falu, "Cinque Terre" egyike) páratlan látványával gazdagodva érkezünk a toszkánai Reggello olajfaligettel körülvett kastélyába. E vendégház kiváló csillagpontot jelentett a toszkán táj, Firenze, a távolabbi Pisa és Lucca megismeréséhez.

Nyolc tartalmas - egyház-történeti emlékekkel és turisztikai látványosságokkal telített, lelkiekben is gazdag - napot töltöttünk Olaszországban. Az olasz templomi énekek dallama ma is fülünkben cseng.

Dr. Szarka László
presbiter

Miért a teológia?

„Bízzatok, ne féljete!” – Ez az igeszakasz rögtön a szemembe ötlött, mikor tízéves gyerekként először léptem be templomunk ajtaján. Ekkor költöztünk ugyanis egy alföldi kisvárosból Harkára, később Sopronba.

Ezt az első belépést még sok további követte, ám minden gyülekezeti alkalmat, a hittanóráktól az ifis délutánokon át a vasárnapi istentiszteletig, a Krisztusba vetett bizalom hatotta át, ez sugárzott a szolgálattevőkből és a gyülekezet egészéből is. Istennek hála, ahogy felcseperedtem, hitem szikrája is egyre élénkebbé vált. Rengeteg Isten- és közösségélményből táplálkozhattam az évek során.

Már régtől kezdve érdeklődtem a lelkeszi szolgálat egyes aspektusai iránt, de arra, hogy milyen felelősségteljes ez a hivatás, és hogy egész életet odaszánó szolgálatot kíván, csak később döbbsentem rá. Ez mégsem tántorított el. A személyes életem során megtapasztaltam azt, hogy Isten minden szituációból kiveti az embert, ha hívó, és őszinte szívvel fordul hozzá. Ezt a hatalmas kegyelmi élményt szerettem volna – és szeretném most is – továbbadni az embereknek.

Emellé az elszánás mellé társult a teológia, mint tudomány iránt való érdeklődés is. Ezek, valamint a hitem és reménységem szerint Istentől kapott elhívás vezetett ahhoz, hogy a Pápai Református Teológiai Akadémián (PRTA) tanuljak tovább a gimnázium elvégzése után.

Jelenleg lassan a végéhez közeledik első félévem az Akadémián. Minden tekintetben hálás vagyok azért, hogy itt tanulhatok. A különböző stúdiumokban, tanegységekben, megismerhetjük Isten Kijelentését. A bibliai nyelvek és bibliaismereti tárgyak segítségével tanul-

mányozzuk a Szentírást, mint írott kijelentést. A rendszeres teológiai és egyháztörténeti órákon (pl. hitvallásismeret, egyháztörténelem, liturgia) pedig azt a gazdag lelki és szellemi örökséget, amely évezredek óta hagyományozódik, és melyben szintén Isten kegyelme és önkijelentése fénylik föl. Ezen kívül a különböző értelmiségi tárgyakkal (pl. szövegértés, értelmezés) készíteneink minket a lelkeszi szolgálatra.

A PRTA nem csak a magas szintű szaktudás elsajátításának lehetőségét adja, hanem olyan közösséget, barátokat is, akikkel minőségi időt tudok eltölteni a beszélgetésektől kezdve az imaközösségeken és közös szolgálatokon (pl. kiszállások) át az egész kollégiumi életig. Az eddig itt szerzett tapasztalatok egyre inkább rádöbbsentenek arra, hogy minden

Isten ajándéka, melyet Pál apostol fogalmaz meg gyönyörűen, és amely mondat a pápai nagytemplomban is látható: **„Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”** (Róm 8,16)

Gyöngyösi J. Dávid
I. éves teológus hallgató

Alapítványunkról

„Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” (1Sámuel 16,7)

Ezzel a gondolattal kezdem a Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítványról szóló 2010. évi beszámolómat. Először is az alapítvány kuratóriuma nevében köszönöm mindazon adófizető testvérünk jószándékú akaratát, akik adójuk 1 %-át alapítványunknak adták. Ezzel a nemes szándékkal az idén 497.000 Ft-ot juttattak számlánkra.

Céljaink továbbra is a templomfelújítás kiadásainak részbeni átvállalása és a református diákok anyagi segítése. Ez évben a templom lakatosmunkáival kapcsolatos kiadásokat egyenlítettük ki 347.000 Ft értékben.

Továbbiakban is köszönettel fogadjuk adományaikat a

11996004-02200794-00000000

számlaszámra, illetve

a jövedelemadó 1 %-ának felajánlását

alapítványunk adószámára:

19112721-1-08.

Köszönettel: **Kámán Gáborné**, a Kuratórium elnöke

*„Mert nálad van az élet forrása,
a te világosságod által
látunk világosságot.
Maradj hűséges
a téged szeretőkhöz,
igazságos a tiszta szívűekhez.”
Zsoltárok könyve
36,10-11*

A kezdet – ahonnan az ötlet indult

Az egyetemi ifjúsági gyülekezetben (ahová már többnyire hajdan volt egyetemisták jártak) sorra érkeztek a kisbabák, egymás után. Eleinte mindenki igyekezett a picikkel együtt látogatni a szerda esti összejöveteleket, hiszen a világért sem maradtunk volna ki a közösségből, ám idővel ez szinte lehetetlenné vált. A beszélgetések témája gyakran átterelődött a gyermekgondozással és gyermekneveléssel kapcsolatos kérdésekre, ami a fiatalabbak számára kevésbé volt érdekes (vagy legalábbis nem minden esetben), miközben a gyermekek idővel gögicselni és játszani kezdtek, ami pedig az egymással való kommunikációt nehezítette meg. Hamar világossá vált, hogy szükség lenne egy külön alkalomra, ahol kimon-

GYÜLEKEZETÜNK ÚJ PROFILLAL BŐVÜLT:

MEGALAKULT A BABA-MAMA KÖR!

dottan a szülőket érdeklő és érintő dolgokról lehetne beszélgetni, és ahol a kicsik nyugodtan zajonghatnak.

Egy olyan önállóan működő Baba-Mama Kör elindításán gondolkoztunk, ahová minden otthon maradó édesanya eljárhat az óvodás kor előtti gyermekével. Ennek jelentőségét különösen azok érezhetik át, akik tudják, mennyire el tud szigetelődni a külvilágtól egy csecsemővel, vagy kisgyermekkel otthon maradó anyuka.

Néhány szó magáról a Baba-Mama Körről.

Összejöveteleink megtartására a délelőtti órák bizonyultak a legalkalmasabbnak, így közös megállapodás alapján, nyár óta **minden héten, szerdán délelőtt találkozunk 10 és fél 12 között, a gyülekezeti teremben.** Ilyenkor a gyerekek szabadon játszhatnak és hangicsálhatnak, s igyekszünk mindent úgy

alakítani, hogy testi szükségleteik is bármikor kielégíthetők legyenek. Együttléteinket rövid áhítattal kezdjük, melybe bevonjuk a piciket is gyermekénekekkel, gyermekimádóságokkal. Ezt követően szabadon beszélgetünk, s közben a gyerekek körülöttünk játszanak. Témáink között egyaránt szerepelnek a mindennapi teendőket érintő-, valamint a kimondottan lélektani- és hitbeli kérdések is. Alkalmanként meghívunk szakembereket, ebben a félévben Komornoki Karolina klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológus volt a vendégünk, akivel a gyermeknevelésben felmerülő dilemmákról beszélgettünk.

Ezúton is nagy szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődő kismamát és anyukát a gyermekével együtt közös beszélgetésre, éneklésre, együttgondolkodásra mindennapjainkról, kérdéseinkről!

Drüszler Edit
óvodapedagógus,
a Baba-Mama Kör vezetője

Bibliaóra a diófa alatt

Gyülekezetünkben heti rendszerességgel csütörtökönként tartjuk a felnőtt bibliaórákat. Örömmel jövünk ilyenkor össze, hogy együtt hallgassuk Isten igéjét, beszélgetünk róla, meghallgassuk egymás gondolatait, énekeljünk és imádkozzunk.

Idén nyáron egy különleges alkalomra is sor került, mert nem a szokott helyen, a gyülekezeti teremben jöttünk össze. Debreczeni Margit testvérünk és férje meghívására tóalmi telkükön találkoztunk. A diófa alatt. Ennek a bibliaórának külön hangulatot adott az a körülmény, hogy Isten szabad ege alatt, a természettől körülvéve hallgathattuk Vladár Gábor nagytiszteletű úrigemmagyarázatát.

Miért is volt különleges ez a bibliaóra? Azért, mert az Isten teremtetten világban szólt hozzánk az üzenet. Körülöttünk voltak teremtménytársaink, a bokrok, virágok, fák és – tóparton lévén – a szúnyogok is. Más úgy hallgatni az igét, ha a teremtő Isten szava az Ő teremtet

világában hangzik. Bizonyára Jézust is ilyen lélekkel hallgathatták az emberek azon a hegyen, amelyen az ún. Hegyi Beszédét mondta.

Énekeink is lelkesebbek voltak, talán másképpen is szóltak. Nem szabad elfeledkeznünk a testvéri szeretet kifejezéséről sem, ami a finom süteményekben és a gyümölcsökben volt jelen.

Akik ott voltunk ezen a diófás

bibliaórán, biztosan nem fogjuk elfelejteni.

Köszönjük Debreczeni Margit testvérünknek és férjének, Ferinek a lehetőséget. Hálát adunk Istennek az alkalomért, és bízunk abban, hogy a következő évben is lesz ehhez hasonló lélekemelő bibliaóránk.

Marosi Edit

Teremtés heti kirándulás

Jókedv, baráti közösség, egymásra figyelés, fokozatos fejlődés, kitartó munka, zeneszeretet. Ezek a kifejezések jutnak eszembe, amikor a gyülekezet Gárdonyi Zoltán Énekaráról kérdezek. Nagy öröm számomra, hogy 2005 óta jómagam is részese lehetek ennek a közösségnek. Sok minden történt velünk ez alatt a 6 év alatt, amire büszkén emlékezhetünk vissza. A 2010-es év sem különbözött ettől: olyan élményekkel gazdagította a kórus életét, amelyekre jól esik visszatekinteni.

Hétről hétre másfél órát próbál a kis csapat (vagy már annyira nem is kicsi), hogy az ünnepi istentiszteleteken megmutathassa a protestáns zeneirodalom egy-egy gyöngyszemét. Természetesen ügyelve arra, hogy gondolatiságuk szervesen illeszkedjék az ünnepkörhöz. Mindehhez hatalmas erőt és segítséget nyújt a gyülekezet lelkésze és kedves felesége. Kettejük szeretete és gondoskodása az alapja annak, hogy az énekkar töretlen lelkesedéssel ké-

szülhessen évről évre a kitűzött fellépésekre, külön kiemelve, hogy Emőke és Gábor maguk is oszlopos tagjai a kórusnak.

Idén nyáron két fontos eseményre is meghívást kaptunk. A Református énekek elnevezésű rendezvényt immár kilencedik alkalommal rendezték meg Budapesten, a Művészetek Palotájában. Idén mi is részt vehettünk ezen az eseményen, sőt az a személyes megtiszteltetés ért, hogy a közel 400 fős egyesített énekkart magam is vezényelhettem. Különleges élmény volt ez mindnyájunknak, így feltöltekezve vágtunk neki az útnak Pápa felé, ahol másnap már a REND-en volt jelenésünk. Ez a hétvége a maga tanulságaival és élményeivel még erősebb közösségé formálta énekkarunkat.

Kis nyári szünet után ismét aktívan vetettük bele magunkat a munkába. Énekelünk a reformáció ünnepén az evangélikus templomban, s most készülünk adventre. Lélekben is készülünk a karácsony

közelgő ünnepére, készülünk az újesztendő kihívásaira, örömeire. Készülünk arra, hogy amíg együtt muzsikálhatunk, addig a magunk és mások örömeire telessük mindezt.

Kocsis-Holper Zoltán
a kórus vezetője

**„Teljetek meg Lélekkel,
mondjatok egymásnak
zsoltárokat, dicséreteket
és lelki énekeket;
énekeljétek és mondjatok
dicséretet szívetekben
az Úrnak
és adjatok hálát
az Istennek,
az Atyának mindenkor,
mindenért.”**

(Ef 5,19)

A Fiatal Felnőttek és Egyetemisták Köre 2010-ben

Az új év újabb szerdai összejöve-teleket, s velük együtt újabb élményeket és lehetőségeket hozott. Hálások vagyunk az újonnan bekacsolódott fiatalokért, s hogy így létszámban gyarapodhattunk, és hálások vagyunk azért is, mert a körünkbe járó fiatal házások családjában ismét kisgyermekek születtek. Márciusban nagy örömben volt részünk, amikor Varga Noémi és Varga Tamás kislányának keresztelőjén részt vehettünk és köszönthettük őket.

De más örömeink is voltak. Még tavasszal elmentünk Piliscsabára egy ifjúsági hétvégére, amelyet a Bethánia CE Szövetség budapesti ifjúsága szervezett a Bethánia Szövetség Lelkiszolgálat Házában. Azt hiszem elmondható, hogy akik részt vettünk ezen a hétvégén, mind nagyon jól éreztük magunkat. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy októberben ismét Piliscsabára látogattunk, amikor a Bethánia CE Szövetség jubileumi összejövetel keretében újraalakulásának 20. évfordulóját ünnepelte. A rendezvényen napközben párhuzamosan tartottak előadásokat, a Szövetség rendszerváltás

előtti és utáni életéről, valamint a különböző történelmi egyházakhoz való viszonyáról. A napokat a fiatalok estje zárta, izgalmas játékokkal és tartalmas, őszinte biznyságtételekkel.

A nyár előtt, szokásunkhoz híven, záróifit tartottunk. A templomudvarban készítettünk ízletes, részben parázson sült ételeket.

Év közben több alkalommal is vállaltunk szolgálatot a gyülekezet életében. Szolgáltunk az ökumenikus imahéten, a Soproni Kálvin Kör Költészet napi rendezvényén, énekes szolgálattal jelen vagyunk a gyülekezeti kórusban, és temetésre is vittük már Isten vigasztaló üzenetét. A nyár folyamán Drüszler Edit szervezni kezdte a Baba-Mama Kör összejöveteleit.

A gyülekezet fiatalabb korosztályainak szóló alkalmain is igyekszünk jelen lenni. Segítünk a Kisifi péntek délutáni összejövetelein, az adventi szombat délelőtti foglalkozásokon és az idén indult futballedzéseken is. Tavasszal a Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum református diákjainak szervezett felekezeti csendes-

napra kaptunk meghívást. A gyülekezeti termünkben tartott délelőtti együttlét a keresztyén fiatalok párkapcsolati kérdéseivel foglalkozott, ezzel kapcsolatban válaszoltunk a felmerült kérdésekre, ki-ki a saját élményeiből, tapasztalataiból válogatva.

Terveink között szerepel az egyetemisták megszólítása az ún. „Láthatatlan Színház” előadásaival. Kétszer szerveztünk már ilyen saját körben, de szeretnénk ezzel másoknak is örömet szerezni, és bevonni új embereket az ifi életébe. Igény támadt arra, hogy többet énekeljünk, s hogy szervezzünk nyílt estét, amikor a templomban zenés áhítatokat tartunk – ilyen módon is megszólítva, hívogatva másokat. A jövőben szeretnénk ezt rendszeressé tenni, s ezért is tettük már most estéink kezdő időpontját 18.30-ra.

Hálás szívvel állunk meg minden év végén, hogy élő közösséget alkothatunk a gyülekezetben.

Örömmel jelentkeztem a felhívásra, hogy részt vegyek a csetényi kispályás focikupán. Ezt a kupát a Pápai Református Egyházmegye szervezte a hittanos gyerekek részére. A névadó **Toldi-Nagy Sándor** a győri egyházközség lelkésze volt a múlt század első felében, fiatal korában diszkoszvetésben olimpiai bajnokságot is nyert. (Nagy termete és ereje miatt kapta a „Toldi” előnevet).

Az első edzőtalálkozón már láttam, hogy jó kis társaság tagja leszek! Az edzésen, amit Gábor bácsi vezetett, próbáltuk megtalálni mindenkinek a helyét a csapaton belül. Mintegy 20-an készültünk a megmérettetésre. Autókkal utaztunk Cseténybe, nagyon hosszú volt az út, de ott egy szép kis pálya és barátságos emberek fogadtak.

Nálunk a vándorkupa!

Több helyről érkeztek csapatok: Dudarról, Bőnyből, Adorjánháza-Egeraljáról, Csögle-Nagypiritről, Zircről és természetesen Csetényből. Két korcsoport volt, mindkét korcsoportban nevezünk. Az 1-es korcsoportba az alsósok kerültek: *Cserpán Dávid, Csiszér Csongor, Csiszér Zalán, Fendrik Ákos Miklós, Homoki-Farkas Bence, Kerkeni Márk Mousser, Menke Dániel Bence, Rácz Balázs, Ribarits Ákos*, a 2. korcsoportba a felsősök: *Bátor Richárd, Dzúr Botond, Eper Miklós, Geiger Bálint, Huszti Dénes, Huszti Sándor, Jambrik Márk Valentin, Papp László, Szántó Tamás és Szász Csaba* léptünk a pályára.

Több meccset játszottunk, amelyek minenyikén nagyon jó teljesítményt nyújtott az egész csapat. Meg is nyertük a tornát! Sajnos, a következőkön már nem vehetünk részt, mert „kiöregedtem” a korosztályból. A kisebbek is nagyon jól küzdöttek, de nem bírtak a dudariakkal, így ők a második helyre szorultak. De nem baj, jövőre bizonyára ők is elhozzák a kupát!

Köszönjük a csetényieknek a szervezést és a finom ebédet.

Ez jó kezdeményezés szerintem, nemcsak azért, mert szeretek focizni, hanem azért is, mert barátságok is kialakulhatnak a pálya szélén!

Szántó Tamás

9. osztályos gimnáziumi tanuló

BALATONFENYVESI HITTANTÁBOR

„Van itt csali...”

A 2010-es nyári református hittantábort június 27-e és július 4-e között tartottuk. Vasárnap kora délután indultunk a templomunk elől. A Balatonfenyvesi Református Gyermekek- és Ifjúsági Üdülő volt a tábor helyszíne.

A tábor területén több 10 személyes ház van, melyek közül 4 volt a miénk. Az elsőben a kisebb gyerekek, a másodikban és a harmadikban a fiúk, a negyedikben pedig a nagyobb

lányok aludtak. Volt egy közösségi termünk, ahol minden reggel és este áhítatot tartottunk, valamint itt voltak a foglalkozások és csoportbeszélgetések is változatos témákról, külön a lányoknak, fiúknak és a kisebbeknek. Mivel egy másik teremben volt egy tévé, nyomon követhettük a Futball Világbajnokság mérkőzéseit is. A táborhelynek volt saját foci- és kosárpályája, valamint pingpong asztalai, ahol izgalmas versenyeket tartottunk.

A tábor rendelkezett még saját partszakasszal is a Balatonnál, ahova többször is kimentünk horgászni Feri bácsival. Mivelhogy azon a héten jó idő volt, sok időt töltöttünk a strandon fürdéssel, vízibiciklizéssel, közös játékokkal.

Több helyre ellátogattunk, pl. vonattal Keszthelyre. Megnéztük a református templomot, és beszélgettünk, énekeltünk a helyi lelkipásztorral. Ezt követően hajókirándulást tettünk a Balatonon. Mindenki számára szép emlék maradt a gyönyörű napsütés és a hullámozó Balaton élménye.

A „Ki-Mit-Tud” zsűrije

Balaton parton

A következő kirándulást Szigligetre tettük, ahová csak a csapat egy része jelentkezett. Akik a táborban maradtak kézműves foglalkozáson vehettek részt és segíthettek Feri bácsinak fát vágni a szombat esti tábortűzhöz.

Meglepetés volt számunkra, hogy az idősebb lányok és fiúk Julika néni segítségével egy „láthatatlan színházat” szerveztek, amit érdekesnek és izgalmasnak találtunk, mivel úgy lehettünk részesei egy színdarabnak, hogy közben nem láttunk semmit, és körülöttünk történtek az események.

Szombat délután tartottuk a KI MIT TUD?-ot amelyen többféle kategóriában láthattunk előadásokat.

Utolsó este tábortűzet raktunk, ahol megsütöttük a fiúk által fogott halakat. Még aznap este, akiknek kedve volt, tehetett egy hosszú sétát Fenyves utcáin Gábor bácsi felügyelete mellett. Felejthetetlen élmény volt az esti séta is, mert izgalmas volt a várost sötétben megismerni.

Sajnos, az élménydús napok után elérkezett a hazaindulás napja is, a vasárnap. Reggeli után a balatonfenyvesi református templomba mentünk istentiszteletre, majd az ebédet követően indultunk vissza Sopronba.

Mivel az idei táborban is reme-

kül éreztük magunkat, alig várjuk a jövő évit.

Kísérőinknek: Emőke néninek, Gábor bácsinak, Julika néninek, Olgi néninek és Feri bácsinak köszönjük a nagyszerű táborozást!

Eper Nóra és Szekér Alíz

8. osztályos gimnáziumi tanulók

Keszthelyi hajókirándulás

Nyári sokszínűség és viszontlátás

Különleges élményben lehetett része 2010. július 12–17. között a Dunántúli Református Egyházkerület confirmált fiataljainak. Egy olyan balatonfenyvesi táborban vehettünk részt, ahol nemcsak a nyaralásra fordítottak figyelmet, hanem arra is, hogy programok segítségével közelebb hozzák hozzánk a vallást és Istent.

Minden reggel közös áhítattal indítottuk a napot, amelyet Menkéné Pintér Magdolna lelkész tartott. Bibliai történetek megjelenítésével, verssel, zenével és természetesen közös énekléssel tette színesebbé reggelünket. Ezt követett egy gondolatébresztő beszélgetés Soós Szilárd lelkész úr tolmácsolásában, amelyet mindig valamely ismert bibliai történet keretei közé helyezett és filmrészletek bejátszásával egészített ki. Ez a beszélgetés adta meg a témakörét a későbbi csoportfoglalkozásoknak, amely alatt nyíltan megosztottuk egymással gondolatainkat, ismerkedtünk és játszottunk, megalapozva ezzel napjaink jó hangulatát. A kiscsoportok különös játék keretében alakultak ki, így a véletlen teljesen ismeretlen embereket is egy csoportba sodorhatott, amely fokozta az ismerkedés izgalmát.

Minden délután a Balaton kellemes vizében hűsíthettük le magunkat, de a szervezők gondoskodtak a szellemi táplálkozás lehetőségéről is.

Délutánonként voltak szabadon választható programok is. Itt megismerkedhettünk a Pápai Teológiai Akadémia működésével, diákjainak mindennapjaival. Alkalmunk volt találkozni egyházkerületünk vezetői-

vel, akikről bebizonyosodott, hogy ők is emberek. Az ismerkedés alapjául szolgáló fórumon feltehetjük kérdéseinket is, amelyek a legkülönbébbek voltak. Kérdések hangzottak el munkáról, magánéletéről, hobbiról, de még a foci VB-ről is.

Így hát nagyon kellemes beszélgetés kerekedett.

Lelki egészségünkre is figyelmet fordítottak. Szintén a délutáni órák alatt a segítségre, vagy egy őszinte beszélgetésre vágyó társainkkal Dr. Szabó Réka gyermekpszichiáter főorvos foglalkozott, akinek sokan sokat köszönhetünk.

Falujáték keretében megismerkedhettünk Balatonfenyvesssel is. A legfurcsább dolgokat kellett megtudnunk a településről, de mindenki teljesítette a feladatot, a legügye-

sebbek pedig még jutalomban is részesültek.

Két alkalommal nézhettünk érdekes filmeket, visszatérhettünk gyermekkorunk fantázia világába egy igazán élvezetes mese segítségével, amelyet Écsi Gyöngyi mesemondó mondott el nekünk, s amelyben mi magunk is szereplőkké válhattunk. A sikeres karaoke est annyira jó volt, hogy a résztvevők kérésére kétszer is sor került rá.

Az utolsó estén pedig az Iránytű

zenekar remek koncertjén kerülhetünk a koncertek fergeteges hangulatába. A rákövetkező, és egyben utolsó délelőttön úrvacsorás istentisztelettel szenteltük meg a táborunkat. Az istentiszteletet Steinbach József püspök úr beszéde tette különlegessé.

Úgy hiszem, nem csak a magam nevében mondhatom, hogy nagy izgalommal várom a következő alkalmat, amikor újra részesedhetek a tábor nyújtotta élményekben.

Tenyey Ildikó

12. osztályos hittan tanuló

2010. évi Anyakönyvi adatok

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját” (Jel. 2:10)

Konfirmáltak:

Aranyos Dominika, Aranyos Marianna, Ábrahám Noémi, Balogh Bettina, Balogh Henrik, Bartha Szidónia, Benkő Réka Angyalka, Bodnár Ágoston, Dósa Dalma, Eper Nóra, Erdei Levente, Fehér Ágnes, Horváth Noah Gergely, Huszti Dénes, Huszti Sándor, Kelemen Roland, Kovács Márton, Kuntár Ákos Marcell, Leczó Katalin, Mészáros Ildikó, Nagy Dorottya Míra, Nagy Katalin, Nagy Zsófia, Nagy Zsolt, Rása Brigitta Jolán, Rása Gergely, Rozs Richárd, Szalay András, Szalma Stefánia, Szász Csaba, Szebeni Lajos, Szekér Alíz, Szilágyi Eszter Ágnes, Úry Csenge.

„Eljegyezlek téged magamnak örökre...”

(Hóseás 2,18)

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Törös László Csaba – Falvi Renáta;
Salánki Balázs – dr. Darabos Enikő;
Németh István – dr. Fényes Gabriella Borbála;
Rácz László – Szűcs Zsófia;
Olasz Gábor – Nagy Nikolett;
Szalay András – Erdei Mónika;
Wetzer Antal – Végh Olívia;
Tancsics Zsolt – Németh Eliza;
Módos Tamás – Soós Zsuzsanna Kinga;
Márkus István Márk – Kiss Zsuzsanna Erzsébet;
Sárdi Péter – Péter Krisztina;
Magas László – Turai Ágnes.

„Megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” (Ézsaiás 43,1)

Megkereszteltek:

Márk Eszter; Kádár Anna; Kádár Eszter; Kádár Lőrinc;
Pölz Réka (Görbealom); Varga Hanna Noémi; Szalay András; Persötszi Szonja; Drén Angéla (Gyalóka); Csiszér Lehel; Törtl Márk Ferenc; Aranyos Marianna; Szűcs Zsigmond (Kapunvár); Árvai Sára Petra (Budapest); Séllei Nóra Kinga (Budapest); Salánki Máté; Cseke Hanga Ilona; Szabó Csenge (Fertőrákos); Gősi Boglárka; Nagy Ákos (Nagylózs); Fekete Márk; Kiss Zsuzsanna Erzsébet (Budapest); Módos Lola; Kücsán Gabriella Viktória (Biatorbágy); Madarasi Anna (Kapunvár); Papp Huba (Nagycenk); Bogár Lilla; Boros Barna; Koch Nóra; Horváth Flóra; Hadar Rebeka (Petőháza); Nagy Panka; Elek Imre Csanád (Sopronkőhida). Pipei-Bálint Jázmin, Törös László.

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” (Jelenések 14,13)

Elhunytak:

özv. Kovács Bálintné sz. Dancs Valéria (87); Horváth Zoltán (31); Sipos Gyula (66); Péntek Levente (30); Benedek Attila (89); dr. Herczegh Zoltánné sz. Kun Gabriella (70); Székely Dénes (84); Somogyi István (66); Balogh Lászlóné sz. Harkó Ilona (89); Dézsi László (90); Dobronyi Ferenc (64); dr. Podmaniczky Zsuzsanna (92); Smidélus Endréné sz. Bodnár Berta (85); Fábíán Lajos (86); özv. Demeter Istvánné sz. Kovács Erzsébet (92); Hutkai Lászlóné sz. Balogh Olga (85); Horváth Gyula (81).

Szeretettel hívogatunk mindenkit gyülekezeti összejöveteleinkre

Sopron:

Istentisztelet:	vasárnap	10.00 órákor
Családi istentisztelet:	a hó utolsó vasárnapján	10.00 órákor
Református Fórum:	hétfőn	18.00 órákor
Baba-Mama Kör	szerdán	10.00 órákor
Fiatal Felnőttek és Egyetemisták Köre	szerdán	18.30 órákor
Bibliaóra	csütörtökön	17.00 ill. 18.00 órákor
Kisifi	pénteken	16.00 órákor
Énekkari próba	pénteken	18.30 órákor
Konfirmációi előkészítő	vasárnap	11.00 órákor
Gyülekezeti hittanóra	szombaton	10.00 órákor

Fertőszentmiklós (Imaterem, Petőfi u. 62.):

Istentisztelet	minden hónap 1. és 3. vasárnapján	15.00 órákor
Hittanóra és ugyanezek a konfirmációi előkészítő	vasárnapokon	16.00 órákor

Kapuvár (Lumniczer Kórház, imaterem):

Istentisztelet	minden hónap 1. vasárnapján	17.30 órákor
----------------	-----------------------------	--------------

Ünnepi istentiszteleteink

- **December 24-én** Szenteste 17.00-tól
- **December 25-én** Karácsony I. napja de. 10.00-tól (úrvacsorai istentisztelet)
- **December 26-án** Karácsony II. napja de. 10.00-tól (úrvacsorai istentisztelet)
- **December 27-én** 15.00-tól Idősek Karácsonya
- **December 31-én** 17.00-tól óévi hálaadó istentisztelet
- **Január 1-én** 10.00-tól újévi könyörgő istentisztelet
- **Január 2-án** 10.00-tól vasárnapi istentisztelet

Kedves Testvérek!

Örömmel tudatjuk, hogy gyülekezetünk hírlevelét megtekinthetik honlapunkon bővebben is a következő weboldalon:

www.reformatus.sopron.hu.

Kérjük gyülekezeti tagjainkat, hogy internetes oldalunkon is kísérik figyelemmel aktuális híreinket, meghívóinkat, hirdetéseinket, ajánlóinkat és más cikkeinket.

Hálás szívvel köszönjük **Aranyos Zsolt** segítőkéz és precíz munkáját újságunk készítésében és a honlapunk frissítésében!

Továbbá köszönet illeti **Sipos Ferenc** és **Nagy Zsolt** testvéreinket, akik egész évben készek voltak fotó- és videókészítéssel megörökíteni gyülekezeti életünk pillanatait.

ADÓZÓINK FIGYELMÉBE:

A gyülekezet adószáma:
19885135-1-08

Bankszámlaszám:
59100803-10016226

A Magyarországi
Református Egyház
technikai száma: 0066

Maller Kálmán
Templom és Iskola
Alapítvány adószáma:
19112721-1-08

Soproni Kálvin Kör
adószáma:
18535318-1-08

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel!” (100,2) Ez a zsoltáridézet juthat eszünkbe, amikor próbáljuk felsorolni, kiket is illet köszönet az elmúlt évi tevékenységükért. Név nélkül, de hálás szívvel gondolunk azokra a Testvéreinkre, akik az elmúlt évben is „szolgálták az Urat” úrvacsorai jegyek biztosításával, az ingatlanjaink és azok környékének karbantartásával, a jótévedőink sírjának gondozásával, az úrasztalára szánt virágokkal, a szeretetvendégségekre hozott finom süteményekkel, a kisgyermekesek összegyűjtésével, az idősek/betegek látogatásával és szállításával, gyermek- és ifjúsági munkánk, valamint programjaink támogatásával, eseményeink megörökítésével.

Vladár Gábor lelkipásztor